

Dosarul nr. 2ra-1294/22
2-19203879-01-2ra-14092022

Prima instanță: (Judecătoria Cimișlia, sediul Central) V. Carapirea
Instanța de apel: (Curtea de Apel Comrat) D. Fajenco, L. Caraianu, A. Mironov

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Delibatov Piotr,
reprezentat de avocatul Dobrioglo Ruslan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marin Nicolae
împotriva lui Delibatov Piotr cu privire la revendicarea bunurilor, încasarea
datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

la cererea reconvențională depusă de Delibatov Piotr împotriva lui Marin
Nicolae cu privire la declararea nulității contractelor de arendă și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 12 aprilie 2022,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2019, Marin Nicolae a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Delibatov Piotr cu privire la revendicarea bunurilor, încasarea
datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Marin Nicolae a menționat că în temeiul contractelor de
arendă nr. 1 din 02 iunie 2015, nr. 1 din 01 ianuarie 2016, nr. 1 din 01 ianuarie
2017 și nr. 1 din 01 ianuarie 2018, i-a transmis în arendă lui Delibatov Piotr
semănătoarea SPC-6, cultivatorul USMK-5, BDT-3, semănătoare SZT-3, 6, plugul
3, 35, cultivatorul CPS-4,.

Ulterior, prin actul de predare-primire din 01 iunie 2016, cultivatoarele BDT-
3 și 5 i-au fost returnate.

Reclamantul a invocat că în temeiul contractului de arendă nr. 1 din 02 iunie
2015, pârâtul urma să-i achita pentru arenda tehnicii agricole pe perioada 02 iunie
2015 – 31 decembrie 2015, cantitatea de grâu de 6 000 kg până la data de
31 decembrie 2015.

Conform contractului de arendă nr. 1 din 01 iunie 2016, pârâtul urma să-i achita pentru arenda tehnicii agricole pe perioada 01 iunie 2016 – 01 iunie 2017, cantitatea de grâu de 3 000 kg până la data de 01 ianuarie 2017.

Conform contractului de arendă nr. 1 din 01 ianuarie 2017, pârâtul urma să-i achita pentru arenda tehnicii agricole pe perioada 01 ianuarie 2017– 01 ianuarie 2018, cantitatea de grâu de 3 000 kg până la data de 01 ianuarie 2018.

Conform contractului de arendă nr. 1 din 01 ianuarie 2018, pârâtul urma să-i achita pentru arenda tehnicii agricole pe perioada 01 ianuarie 2018– 01 ianuarie 2019, cantitatea de grâu de 3 000 kg până la data de 01 ianuarie 2019.

Astfel, pentru perioada anilor 2015 – 2018, pârâtul urma să-i predea cantitatea de 15 000 de grâu.

La 02 decembrie 2019, i-a expediat pârâtului reclamația, prin care i-a solicitat restituirea tehnicii agricole și achitarea plății pentru arendă, însă nu a primit nici un răspuns.

Reclamantul a invocat că prejudiciul cauzat de pârât în rezultatul neachitării plății de arendă constituie suma de 39 150 de lei (15 000kg de grâu x 2,61 lei).

Marin Nicolae a solicitat încasarea de la Delibatov Piotr a cantității de 15 000 kg de grâu sau valoarea acestuia în sumă de 39 150 de lei, încasarea sumei de 1 174,50 de lei cu titlu de taxă de stat, încasarea sumei de 11,50 de lei cu titlu de cheltuieli pentru trimerile poștale, încasarea sumei de 34 de lei cu titlu de cheltuieli de multiplicare și încasarea sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Delibatov Piotr a depus cerere reconvențională împotriva lui Marin Nicolae cu privire la declararea nulității contractelor de arendă și compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 40-43 Vol. I).

În motivarea cererii reconvenționale, Delibatov Piotr a menționat că contractele de arendă a tehnicii agricole au fost încheiate cu încălcarea legislației.

Astfel, a invocat că pe contractele de arendă este aplicată ștampila GȚ ”Delibatov Piotr Ivan”, însă aceasta a fost fondată numai în anul 2017.

Delibatov Piotr a solicitat declararea nulității contractelor de arendă nr. 1 din 02 iunie 2015, nr. 1 din 01 ianuarie 2016, nr. 1 din 01 ianuarie 2017 și nr. 1 din 01 ianuarie 2018, încheiate între GȚ ”Marin Nicolai Ștefan” și GȚ ”Delibatov Piotr Ivan” și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Cimișlia, sediul Central din 02 septembrie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Marin Nicolae.

S-a încasat de la Delibatov Piotr în beneficiul lui Marin Nicolae datoria la plata de arendă conform contractelor de arendă nr. 1 din 02 iunie 2015, nr. 1 din 01 ianuarie 2016, nr. 1 din 01 ianuarie 2017 și nr. 1 din 01 ianuarie 2018, sub formă de 15 000 kg de grâu în sumă de 39 150 de lei.

S-a obligat Delibatov Piotr să restituie lui Marin Nicolae Semănătoarea SPC-6 cu costul de 35 000 lei și semănătoarea SZ-36 în sumă de 10 000 lei.

S-a încasat de la Delibatov Piotr în beneficiul lui Marin Nicolae suma de 8 581,50 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a respins cererea reconvențională depusă de Delibatov Piotr.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în perioada anilor 2015 - 2018, între GȚ "Marin Nicolai Ștefan" și GȚ "Delibatov Piotr Ivan" au fost încheiate 4 contracte privind arendarea tehnicii agricole, în temeiul cărora GȚ "Marin Nicolai Ștefan" s-a obligat să predea arendașului tehnica agricolă - semănătoare SPC-6, cultivator USMC-5, BDT-3, semănătoare SZ-3, plugul PLM-3,35, cultivatorul CPS-4, iar arendașul Delibaltov Piotr s-a obligat să achite arendatorului Marin Nicolae pentru arenda tehnicii agricole, conform contractului nr.1 din 02 iunie 2015 pentru perioada 02 iunie 2015 – 31 decembrie 2015 – 6000 kg de grâu până la 31 decembrie 2015, conform prevederilor contractului nr.1 din 01 ianuarie 2016 pentru perioada 01 ianuarie 2016 – 01 ianuarie 2017 – 3000 kg de grâu până la 01 ianuarie 2017, conform contractului nr.1 din 01 ianuarie 2017 pentru perioada 01 ianuarie 2017 – 01 ianuarie 2018 – 3000 kg de grâu până la 01 ianuarie 2018, conform contractului nr.1 din 01 ianuarie 2018 pentru perioada 01 ianuarie 2018 – 01 ianuarie 2019 – 3000 kg de grâu până la 01 ianuarie 2019.

La fel, instanța a constatat că în temeiul contractelor de arendă, pentru perioada anilor 2015 – 2018, arendașul Delibaltov Piotr datoră arendatorului Marin Nicolae cantitatea de 15 000 kg de grâu, însă arendașul nu a achitat contravaloarea arendei potrivit contractelor încheiate.

La caz, instanța a relatat că potrivit certificatului din 24 decembrie 2019 eliberat de Secția pentru Statistică a r. Cimișlia, costul mediu pentru 1 kg de grâu este 2,61 de lei, respectiv, plata pentru arenda tehnicii agricole se estimează la 39150 de lei.

Astfel, prima instanță a concluzionat că deoarece a fost stabilit faptul existenței raportului juridic obligațional între părți și faptul neonorării de către pârât a obligației de plată în temeiul contractelor de arendă încheiate, care a executat obligațiile asumate integral, cu bună credință, urmează a fi încasată plata pentru arendarea tehnicii agricole în natură în cantitate de 15 000 kg grâu sau echivalentul bănesc în sumă de 39 150 de lei.

Totodată, reieșind din solicitările reclamantului, instanța a concluzionat referitor la restituirea semănătoarei SPC-6 cu prețul de 35 000 lei și a semănătoarei SZ-3,6 cu prețul de 10 000 lei, iar în caz că tehnica lipsește ori este deteriorată valoarea acestora în sumă de 45 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 12 aprilie 2022, s-a respins apelul declarat de avocatul Dobrioglo Ruslan în interesele lui Delibaltov Piotr și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 02 septembrie 2021.

La 15 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, Delibatov Piotr, reprezentat de avocatul Dobrioglo Ruslan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Marin Nicolae să fie respinsă cu admiterea cererii reconvenționale.

Recurentul Delibatov Piotr, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei au fost aplicate eronat normele de drept material.

De asemenea, a menționat că pe contractele de arendă este aplicată ștampila GȚ "Delibatov Piotr Ivan", însă aceasta a fost fondată numai în anul 2017.

La fel, a relatat că consideră greșită concluzia instanței de apel cu referire la faptul că pe parcursul examinării cauzei, nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că au fost întreprinse măsuri în vederea contestării în modul corespunzător a contractelor de arendă în litigiu până la înaintarea cererii reconvenționale.

La caz, recurentul a specificat că depunerea cererii reconvenționale constituie o modalitate de contestare a contractelor de arendă.

La 14 septembrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Marin Nicolae la 22 septembrie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 26 Vol. II).

La 10 octombrie 2022, Marin Nicolae, reprezentat de avocatul Procopi Paulina, a depus referință la recursul declarat de Delibatov Piotr, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Totodată, a solicitat încasarea sumei de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru depunerea referinței.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a emis dispozitivul deciziei la 12 aprilie 2022.

La 15 iunie 2022, Delibatov Piotr a recepționat decizia motivată a instanței de apel (f. d. 232 Vol. I).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 15 august 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temeii de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Delibatov Piotr, reprezentat de avocatul Dobrioglo Ruslan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Delibatov Piotr, reprezentat de avocatul Dobrioglo Ruslan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh